

Το τρίτο караμπινάτο μνημόνιο "πρώτη φορά αριστερά" του ΣΥΡΙΖΑ οδηγεί σε νέα αντιλαϊκά μέτρα και μετατρέπει την Ελλάδα σε μόνιμη αποικία χρέους - Του συνάδελφου Λάμπρου Μεραντζή

**Η κυβέρνηση χρυσώνει το χάπι
του μνημονίου ως δήθεν
...παρένθεση!**

του Λεωνίδα Βατικιώτη

Αν υπήρχε βραβείο προαγωγού της δεκαετίας θα άξιζε να το πάρει η Μέρκελ. Ούτε έναν, ούτε δύο... Τέσσερις έλληνες πρωθυπουργούς έβγαλε στο κλαρί η γερμανίδα καγκελάρια από το 2010 μέχρι προχθές το βράδυ, όταν και ο Τσίπρας εγκατέλειψε την αντιμνημονιακή διαφοροποίηση για να ακολουθήσει το δρόμο που άνοιξαν πριν από αυτόν Παπανδρέου, Παπαδήμος και Σαμαράς.

Τα μέτρα που ψήφισε η ελληνική Βουλή, με την παρότρυνση μάλιστα η ελληνική αντιπροσωπεία να δεχθεί κι ό,τι άλλο της ζητηθεί στη σημερινή σύνοδο κορυφής προκειμένου να κλείσει η συμφωνία για την έγκριση του τριετούς δανείου από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, δημιουργούν ένα ρήγμα στις σχέσεις της με την κοινωνία που δεν πρόκειται να κλείσει ποτέ:

Η επαναφορά της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος στις συντάξεις και η αναστολή των εφάπαξ μέχρι τον Οκτώβριο, οπότε θα ψηφισθεί νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, η σταδιακή κατάργηση του ΕΚΑΣ μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019, με τις πρώτες περικοπές να ξεκινούν το 2016, σε λίγους μήνες δηλαδή, η σταδιακή εξάλειψη των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων με στόχο μέχρι το 2022 όλοι να συνταξιοδοτούνται στα 67 έτη (ή στα 62 με 40 χρόνια εργασίας), η αύξηση της εισφοράς αλληλεγγύης, η μείωση των δικαιούχων του επιδόματος θέρμανσης, η μείωση του ορίου προστασίας μισθών και συντάξεων από τις κατασχέσεις που σημαίνει ότι πολλά φτωχά νοικοκυριά θα δουν καταθέσεις και ακίνητα να κατάσχονται από την εφορία προκαλούν ένα «ασύμμετρο» πλήγμα στα λαϊκά εισοδήματα. Έτσι, το τρίτο μνημόνιο, αποκαθιστά την συνέχεια του κράτους όπως από την προεκλογική περίοδο κιόλας την ευαγγελιζόταν ο ΣΥΡΙΖΑ μεταφέροντας το κόστος της δημοσιονομικής προσαρμογής στους πιο φτωχούς. Την εργατική τάξη δηλαδή και τα στρώματα εκείνα που με σταθερό τρόπο από το 2010 καλούνται να σηκώσουν το βάρος της λιτότητας για να αντιμετωπιστεί η κρίση χρέους.

Και στη διαχείριση μάλιστα της δημοσιονομικής κρίσης οι ομοιότητες με το παρελθόν περισσεύουν, καθώς το νέο δάνειο από το ευρωπαϊκό ΔΝΤ, τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, που θα αντιμετωπίσει κατά ένα σημαντικό μέρος την αποπληρωμή λήξεων στο ΔΝΤ και την ΕΚΤ, θα αυξήσει τη συνολική υπερχρέωση. Το δημόσιο χρέος έτσι θα αυξηθεί περαιτέρω!

Η υποταγή του ΣΥΡΙΖΑ στις πιέσεις των πιστωτών αντιμετωπίζονται ωστόσο από την ηγεσία του σαν ένας τακτικός ελιγμός. Σαν μια μικρή υποχώρηση που θα του επιτρέψει να παραμείνει στην εξουσία και εν ευθέτω χρόνο, όταν δηλαδή θα έχουμε απαλλαγεί από το βάρος των δανειακών υποχρεώσεων, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ θα μπορέσει να ανακτήσει το χαμένο έδαφος, να κλείσει το ρήγμα που δημιουργήθηκε και, μετά απ' όλα αυτά, να εφαρμόσει το αριστερό του πρόγραμμα, σύμφωνα με την αφήγηση πολλών κυβερνητικών στελεχών... Είναι το σενάριο της μνημονιακής παρένθεσης, που επιχειρεί να χρυσώσει το χάπι του τρίτου

μνημονίου. Προς επίρρωση μάλιστα επικαλούνται το παράδειγμα της Βραζιλίας, που κατόπιν ορισμένων συμβιβασμών στην αρχή και χάρη σε αυτούς, το (εκφυλισμένο) Κόμμα Εργατών μπόρεσε να παραμείνει στην κυβέρνηση περισσότερο από μια δεκαετία. Αρχικά, οποιαδήποτε σύγκριση με τη Βραζιλία είναι το λιγότερο άστοχη, καθώς πρόκειται για μη συγκρίσιμα μεγέθη. Η Βραζιλία είναι η οικονομική υπερδύναμη της Λατινικής Αμερικής, αντίθετα με την Ελλάδα, που είναι ο τελευταίος τροχός της ευρωπαϊκής αμάξης, αν αφήσουμε έξω τις ανατολικοευρωπαϊκές χώρες. Αυτή η οικονομική υπεροχή, προσέφερε στη Βραζιλία και τις δυνατότητες οικονομικής ανάπτυξης με τον Λούλα αρχικά και τη Ρουσέφ στη συνέχεια να γίνονται ο πολιτικός εκφραστής των αστικών οικονομικών δυνάμεων που πήραν τα ηνία στη μετα-ΔΝΤ εποχή. Κι αυτή ωστόσο η «επιτυχία» θεμελιώθηκε επάνω στην προδοσία των λαϊκών στρωμάτων που στήριξαν τον Λούλα με το αρχικό φιλολαϊκό του πρόγραμμα να συρρικνώνεται (σε βαθμό εξαφανίσεως) στην αντιμετώπιση της ακραίας φτώχειας. Αν αυτό είναι το όραμα του ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να το φέρει καλύτερα σε πέρας η ΕΕ με τα σχετικά προγράμματα που ήδη χρηματοδοτεί...

Στην Ελλάδα, οι πολιτικές εξελίξεις θα τρέξουν με ραγδαίους ρυθμούς, με αφορμή την απώλεια της δεδηλωμένης, όπως φάνηκε από τις 145 ψήφους που συγκέντρωσε το τρίτο μνημόνιο εκ μέρους της κυβερνητικής πλειοψηφίας, σε ένα σύνολο 251 θετικών ψήφων. Το δημοσκοπικό προβάδισμα 20 ποσοστιαίων μονάδων του ΣΥΡΙΖΑ έναντι της ΝΔ, όπως καταγραφόταν προχθές και ήταν μάλιστα από τις πρώτες ειδήσεις στον ιστότοπο της Αυγής, σύντομα θα είναι γλυκιά ανάμνηση για όσους κυβερνητικούς έχουν την αυταπάτη ότι θα συνεχίσουν να απολαμβάνουν τα οφέλη της εξουσίας μετά την προδοσία των λαϊκών προσδοκιών για ανατροπή της λιτότητας και του καθεστώτος υποτέλειας. Τις ίδιες αυταπάτες καλλιεργούσαν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ τα προηγούμενα χρόνια, επικαλούμενοι μάλιστα το ίδιο επιχείρημα (της ανυπαρξίας αντιπολίτευσης) μέχρι που κατρακύλησαν στα Τάρταρα της ανυποληψίας, από τους ίδιους τους ψηφοφόρους τους...

Πηγή: <http://prin.gr/>